

NOTAT

Saksnummer: 2016017572	Fra: Andreas Haugstvedt
Dato: 19.12.2016	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 9	Telefon:
	E-post: andreas.haugstvedt@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

REGULERING AV FISKET ETTER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2017 - REFERAT

1. Innledning

Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2017 ble behandlet som sak 13/2016 under reguleringsmøtet som ble avholdt 2. – 3. november 2016. I det følgende redegjør vi for Fiskeridirektørens forslag til regulering, samt et kort referat av kommentarene som fremkom i møtet. I tillegg viser vi til skriftlige innspill som er tilgjengelig på fiskeridir.no.

2. Reguleringsmøtets behandling og Fiskeridirektoratets tilrådning

2.1. Norsk totalkvote

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2017 er avsluttet. Norge og EU ble enige om en TAC på 100 287 tonn i ICES statistikkområde 3.a og 4. Norge har en andel på 52 %, hvilket gir en kvote på 52 149 tonn. Etter overføring av 250 tonn sei fra EU, er det norske kvotegrunnlaget 52 399 tonn. Av dette settes det av 880 tonn sei til Sverige. Videre legges det til grunn at det også i 2017 settes av 10 tonn sei til forsknings- og forvaltningsformål.

Fiskeridirektoratet beregner gruppekvotene med utgangspunkt i en norsk kvote på 51 509 tonn. Dette er en økning på 17 988 tonn i forhold til 2016.

Disponibel kvote er kun 105 tonn lavere enn det som direktoratet la til grunn i saksfremlegget for reguleringsmøtet.

2.2. Fiske etter sei med not

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslo Fiskeridirektøren i reguleringsmøtet at gruppekvoten til not for 2017 fastsettes til 5 500 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.3. Fiske etter sei med konvensjonelle redskaper

I tråd med Landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslo Fiskeridirektøren i reguleringsmøtet at gruppeknoten for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper i 2017 settes til 8 000 tonn. For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslo Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppeknoten. Det ble videre foreslått at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimumkvote på 600 tonn.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.4. Fiske etter sei med trål

2.4.1. Fordeling av gruppekvote

Fiskeridirektøren foreslo i reguleringsmøtet at den resterende del av den norske seiknoten i Nordsjøen og Skagerrak, det vil si 38 009 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål. Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 gått inn for at det først avsettes 5 000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålknoten fordeles prosentvis på hver trålgruppe. Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av fordelingen av trålernes gruppekvote.

Tabell 1: Fordeling av gruppeknoten til fartøy som fisker etter sei med trål i 2017

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		38 009
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		33 009
Herav:		
Torsketrålere	73,0	24 096
Seitrålere	19,0	6 272
Nordsjøtrålere	8,0	2 641
Sum nordsjøtrålere		7 641

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

2.4.2. Torsketrålere

Torsketrålernes gruppekvote er om lag 120 % høyere i 2017 enn i 2016. Isolert sett taler dette for en vesentlig økning i maksimumkvoten.

I saksfremlegget for reguleringsmøtet drøftet Fiskeridirektoratet fordeler og ulemper med å fastsette en overregulering på rundt 50 % ved årets start i 2017. En slik overregulering, som tilsvarer nivået som ble fastsatt i 2016, gir en maksimumkvote på 900 tonn per kvotefaktor.

På den ene siden ble det vist til at gruppekvote ble oppfisket i juli i år og at dette kan tyde på en for høy overregulering. Videre at det ligger en usikkerhet i hvilken virkning en stor økning i maksimalkvoten vil ha for deltakelsen i dette fisket.

På den annen side ble det vist til at det siden 2010 har skjedd strukturelle endringer i gruppen og at høy torskvote nord for 62°N, kan se ut til å ha redusert interessen for å fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Videre er det slik at dagens maksimalkvote ikke virker begrensende for flere av fartøyene, og at en økning i maksimalkvoten medfører at færre fartøy når kvotetaket.

Etter en helhetsvurdering fant direktoratet at en overregulering på 50 % kan være et hensiktsmessig utgangspunkt for denne gruppen ved starten av 2017.

Fiskeridirektøren foreslo derfor i reguleringsmøtet at trålgruppen reguleres med følgende maksimalkvoter i 2017:

Tabell 2: Maksimalkvoter for torske trålere i 2017

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	1 260
Andre torske trålere	1,0	900

Norges Fiskarlag påpekte under reguleringsmøtet at direktoratets saksfremlegg bygget på en antatt kvote, og at det dersom var vanskelig å uttale seg veldig bastant i forhold til hva som bør være riktig nivå på overreguleringen. Med hensyn til en overregulering på 50 % for torske trålerne ved årets start i 2017 uttalte fiskarlaget likevel at dette så fornuftig ut.

Norges Fiskarlag (Fiskebåt) har i henvendelse 12. desember støttet opp under forslaget om en overregulering på 50 % for denne gruppen.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

I henvendelsen 12. desember har Norges Fiskarlag (Fiskebåt) også uttrykt ønske om at det fastsettes en garantert kvote for torske trålerne, og at denne skal utgjøre 75 % av det fartøyskvoten ville vært.

Direktoratet bemerker at forslaget ikke ble fremsatt eller drøftet under reguleringsmøtet, og vil ikke ha anledning til å vurdere effekten av et slik forslag før reguleringen for 2017 skal fastsettes. På denne bakgrunn avvises forslaget.

2.4.3. Seitrålere

Seitrålerne får en gruppekvote på 6 272 tonn i 2017. I saksfremlegget for reguleringsmøtet viste direktoratet til at erfaringer fra tidligere års fiske tilsier at seitrålerne bør reguleres med maksimalkvoter. Det ble påpekt at kvoteutnyttelsen for denne gruppen varierer fra år til år, og at gruppekvote i innværende år er overfisket med god margin.

Direktoratet anbefalte å øke maksimalkvoten for seitrålere i 2017. Fiskeridirektøren foreslo at maksimalkvoten for fartøy med kvotefaktor 1,0 ble satt til 900 tonn, tilsvarende en overregulering på ca. 96 %. Dette er på omtrent samme nivå som i 2016.

Norges Fiskarlag uttalte på reguleringsmøtet at overreguleringen for denne gruppen må reduseres kraftig. Det ble vist til at enkelte aktører i denne gruppen ikke ønsket en overregulering. Herunder ble det påpekt at utviklingen i årets fiskeri, med stopp i fisket i juli, medførte at enkelte fartøy ikke fikk påbegynt fiske.

Norges Fiskarlag (Fiskebåt) har i henvendelse 12. desember fremmet et innspill om at overreguleringen reduseres til 25 %.

På bakgrunn av innspillene fra næringen frafaller Fiskeridirektoratet forslaget som ble lagt frem under reguleringsmøtet. Det foreslås at maksimalkvoten for fartøy med kvotefaktor 1,0 settes til 550 tonn. Dette tilsvarer en overregulering på 20 %.

I henvendelsen 12. desember har Norges Fiskarlag (Fiskebåt) også uttrykt ønske om at det fastsettes en garantert kvote for seitrålerne, og at denne skal utgjøre 75 % av det fartøyskvoten ville vært.

Direktoratet bemerker at forslaget ikke ble fremsatt eller drøftet under reguleringsmøtet, og vil ikke ha anledning til å vurdere effekten av et slik forslag før reguleringen for 2017 skal fastsettes. På denne bakgrunn avvises forslaget.

2.4.4. Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse. Etter avtalen mellom Norge og EU, og etter avsetning til tredjeland og forskning, vil nordsjøtrålerne disponere en gruppekvote på 7 641 tonn i 2017.

2.4.4.1. Avsetning til bifangst av sei til oppmaling i industritrålfisket

I fiskerier med kvotefleksibilitet har Fiskeridirektoratet i den senere tid avregnet estimert bifangst på neste års kvote. I fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak er Norge og EU enige om en kvotefleksibilitet på 10 %. Med bakgrunn i dette vil estimert bifangst i 2017 avregnes kvoten i 2018. Det fastsettes dermed ikke en egen avsetning til bifangst i 2017.

Fiskeridirektøren foreslo på reguleringsmøtet at medgått bifangst fra fartøy med pelagisk trål- eller nordsjøtråltillatelse i 2017 avregnes gruppekvoten i 2018. Avregningen vil bli gjennomført etter beste skjønn og med moderate kvanta, tilsvarende foregående år.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

For øvrig vises det til Fiskeridirektoratets fremlegg på side 9 i sak 20/2015 om kravene i forskrift 6. mai 2014 om landings- og sluttseddel (landingsforskriften).

2.4.4.2. Fordeling av kvoter på fartøynivå

Fra og med 2011 ble det innført en fordeling av gruppekvoten som ga 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk 23 %.

Denne fordelingen gir fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse, kvoter på henholdsvis 5 883 til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse og 1 758 tonn til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fordelingen fremgår nedenfor:

Tabell 3: Fordeling av gruppeknoten for nordsjøtrålere i 2017

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Nordsjøtrål		7 641
Pelagisk- og nordsjøtrål	77 %	5 883
Avgrenset nordsjøtrål	23 %	1 758

2.4.4.2.1. Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

I saksfremlegget for reguleringsmøtet viste Fiskeridirektoratet til at det i perioden 2006-2012 var en sterke nedgang i totalfangsten for denne gruppen. Fra og med 2013 har det imidlertid vært en markant økning i fangsten. I 2016 ser det ut til at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse vil kunne ta gruppeknoten.

Tall fra Fiskeridirektoratets registrer over elektroniske fangst- og aktivitetsdata viser at kun 3,6 % av fangstkvantumet fra denne gruppen kan sies å være tatt i et direktefiske etter sei. Tallene viser at 54 % er tatt som bifangst i øyepålfisket, mens 34 % er tatt som bifangst i kolmulefisket.

Maksimalkvoten for 2016 ble satt til 400 tonn. En tilsvarende overregulering i 2017 innebærer en maksimalkvote på 500 tonn. Fiskeridirektøren foreslo derfor på reguleringsmøtet at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 500.

Norges Fiskarlag hadde ingen motforestillinger til forslaget under reguleringsmøtet. I henvendelse 12. desember (Fiskebåt) blir det imidlertid foreslått en maksimalkvote på 400 tonn, og at kvoten justeres dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

Etter en helhetsvurdering finner direktoratet det hensiktsmessig å redusere overreguleringen noe i forhold til forslaget som ble lagt frem under reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet foreslå at fartøy med pelagiske tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 400 tonn ved årets start i 2017.

2.4.4.2.2. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får en gruppekvote på 1758 tonn i 2017, jf. tabell 3. Dette er en oppgang på 332 tonn fra 2016.

Det er en økende aktivitet i gruppen med flere fartøy enn tidligere som leverer relativt store fangster. Den økte aktiviteten skyldes blant annet at flere fartøy har gått sammen og dannet partrållag.

I saksfremlegget for reguleringsmøtet orienterte Fiskeridirektoratet om at gruppeknoten for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse i 2016 ble oppfisket i midten av april, og at fisket ble stoppet i juni.

Sett hen til det ovenstående foreslo Fiskeridirektøren på reguleringsmøtet at overreguleringen i 2017 reduseres betraktelig sammenlignet sammenliknet med 2016, herunder at fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 gis en maksimumkvote på 300 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimumkvote på 150 tonn.

Fiskeridirektoratet har mottatt flere innspill til dette forslaget.

Norges Fiskarlag foreslo i sitt første innspill (27. oktober) til reguleringsmøtet å videreføre prinsippene fra årets regulering, men med en redusert overregulering tilsvarende direktoratets forslag.

I et nytt forslag (1. november) foreslo imidlertid Norges Fiskarlag å avvikle adgangen for direktefiske, og at gruppen heller reguleres med tillatt bifangst. I begrunnelsen fra fiskarlaget ble det vist til gruppens økende fangster og at det ikke lenger er rom for å overskride gruppeknoten ettersom fartøy med pelagisk trål/nordsjøtrål også øker sitt fiske. Fiskarlaget anbefalte en bifangstprosent på 30 % ved årets start i 2017.

Under reguleringsmøtet argumenterte fiskarlaget for å avvikle adgangen til et direktefiske for fartøy i denne gruppen. Det ble likevel uttalt at en slik løsning ikke er til fordel for fartøy med kvotefaktor 1, men at man var usikre på hvordan dette skulle løses.

Fiskeridirektøren pekte på at forslaget fra fiskarlaget var inkonsekvent sett hen til fiskarlagets holdning i andre fiskerier, herunder at det er bedre å regulere fisket med kvoter enn med bifangst. Videre ble det uttalt at Fiskeridirektoratet anser et fiske med småmasket trål i gruppen pelagisk trål/nordsjøtrål som en større reguleringsutfordring enn tilfellet er med fartøy med avgrenset nordsjøtrål som fisker med stormasket trål.

Kystvakten adresserte på sin side problematikken med at en tidlig stopp i fisket i denne gruppen og et fiske med 10 % bifangst av sei resten av året kan skape utfordringer med hensyn til overholdelse av bifangstregelen.

Fiskeridirektoratet har også mottatt innspill fra redere med fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 (kvotefaktor 1,0). Det hevdes at det følger en rett til å drive et direktefiske etter sei for fartøy med kvotefaktor 1,0 og at forslaget fra fiskarlaget strider mot dette. Det vises også til at det er gjort betydelige investeringer i å kunne drive et direkte konsumfiske etter sei med stormasket trål, og at dette er et fiske med selektivt redskap som bidrar til god ressursutnyttelse og verdiskapning, uavhengig av svingninger i seiprisene.

Norges Fiskarlag (Fiskebåt) har 12. desember foreslått å regulere fartøyene i denne gruppen med en bifangst på 30-40 %, men for å skille fartøy med kvotefaktor 0,5 og 1,0 foreslås et kvotetak på henholdsvis 200 og 400 tonn.

Fiskeridirektoratet vil for det første understreke at det har vært økende fangster i denne gruppen og at det er et behov for strengere reguleringer for å sikre at gruppeknoten ikke overfiskes. Som påpekt under reguleringsmøtet skyldes den økte aktiviteten hovedsakelig at flere fartøy har gått sammen og dannet partrållag. Disse fartøyene driver et blandingsfiskeri der sei inngår i fangstene sammen med blant annet hyse, lysing, hvitting og torsk (bifangst).

Direktoratet har vurdert effekten av Norges Fiskarlag sitt forslag om å regulere gruppens fiske med en tillatt innblanding på 30-40 % sei.

Dersom man tar utgangspunkt i sluddsedlene til alle fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse med registrerte fangster av hyse, lysing eller hvitting i årene 2013-2016, og forutsetter at disse skal ha anledning til å ha inntil 40 % bifangst av sei i disse fangstene, viser våre beregninger at gruppeknoten for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse vil bli kraftig overfisket. Faktisk må bifangstprosenten settes til 12 % dersom man skal være noenlunde treffsikker på gruppeknoten med et slikt reguleringsopplegg.

Det kan argumenteres med at fartøyenes driftsmønster vil endres ved å regulere gruppens fiske med en bifangstkvote. Herunder at fartøy som i dag fisker etter sei vil prioritere andre fiskerier. Som nevnt ovenfor skyldes imidlertid den økende aktiviteten i denne gruppen hovedsakelig at flere fartøy har gått sammen og dannet partrållag. For fartøy som har partråling som driftsform vil ikke en bifangstgang på 30-40 % sei nødvendigvis begrense fiskemulighetene all den tid fartøyene i utgangspunktet utøver et blandingsfiske.

På den annen side vil et reguleringsopplegg som foreslått av fiskarlaget ha direkte innvirkning for fartøy med kvotefaktor 1,0 som er rigget for å drive et direkte konsumfiske etter sei. Det er imidlertid ikke disse fartøyene som er årsaken til gruppens økte fangster totalt sett.

Videre er det en svakhet i forslaget fra Norges Fiskarlag ved at det opprinnelig ikke ble tatt hensyn til at det i denne gruppen er fartøy med ulik kvotefaktor. Dette er imidlertid tatt inn i fiskarlagets forslag av 12. desember hvor det foreslås et kvotetak på 200 tonn for fartøy med kvotefaktor 0,5 og 400 tonn for fartøy med kvotefaktor 1,0. Spørsmålet er likevel om forslaget er egnet til å redusere gruppens fangster av sei, ut over at det får direkte konsekvens for fartøy med kvotefaktor 1,0 som er rigget til å drive et direktefiske.

Etter en helhetsvurdering opprettholder Fiskeridirektoratet forslaget som ble lagt frem på reguleringsmøtet. Med hensikt om å redusere denne gruppens totale uttak av sei reduseres overreguleringen betraktelig i 2017 sammenlignet med 2016. Fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 gis en maksimalkvote på 300 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 150 tonn.

Forslaget fra Norges Fiskarlag om å avvikle et direktefiske avvises. Begrunnelsen er at forslaget etter direktoratets oppfatning ikke vil gi bedre styring med gruppens totale uttak av sei fremfor en regulering med maksimalkvoter. Videre anses forslaget å være lite treffsikkert all den tid det får direkte innvirkning i driftsgrunnlaget for fartøy med kvotefaktor 1,0, mens det vil ha mindre innvirkning for fartøy med kvotefaktor 0,5 som driver et utpreget blandingsfiske og som hovedsakelig har stått for veksten i gruppens totale fangster.

3. Kvoteleksibilitet

Norge og EU er enige om at det kan tillates et over- eller underfiske på inntil ti prosent og at dette kan belastes eller godskrives totalkvoten året etter.

Under reguleringsmøtet påpekte direktoratet at det er hensiktsmessig å gjøre det klart i reguleringsforskriften hvordan et overfiske skal belastes.

Fiskeridirektøren foreslo derfor at overfiske i 2017 skal belastes totalkvoten i 2018. Videre ble det foreslått at underfiske på inntil 10 % av Norges kvote, før eventuelle overføringer og kvotebytter, kan godskrives totalkvoten til neste år.

Det fremkom ingen kommentarer til dette under reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forlaget.

Det er svært ulik kvoteutnyttelse blant gruppene i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Enkelte grupper har lav grad av kvoteutnyttelse og har de siste årene et gjenstående kvantum som overstiger 10 %. Andre grupper har fisket innpå førstnevnte gruppes kvote og har i enkelte år fisket utover 10 % av sine gruppekvoter. For å fortsatt ha denne fleksibiliteten bør det tas høyde for at enkelte fartøygrupper kan ha gjenstående mer enn 10 % av gruppekvoten, og at et slikt kvantum kan reforderes til andre grupper

På denne bakgrunn foreslo Fiskeridirektøren at dersom det gjenstår mer enn 10 % av fartøygruppens kvote, kan den overskytende kvoten reforderes til de andre fartøygruppene innen samme kvoteår.

Det fremkom ingen kommentarer til dette under reguleringsmøtet. Forslaget opprettholdes.

4. Partråling

I reguleringsåret 2014 ble driftsformen partråling positivt tillatt i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Vilårene for partråling etter sei fremgår av § 9 i gjeldende forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Blant annet stilles det krav om registrering mv. Forut for 2014 var det ikke tillatt å drive med partråling etter sei i Nordsjøen og Skagerrak da bestemmelsene om kvoteutnyttelse i reguleringsforskriften var til hinder for dette.

Partråling som driftsform har vært i vekst de siste to/tre årene. Foruten et direkte fiske etter sei driver partrållag også fiske etter annen bunnfisk i Nordsjøen, herunder særlig ikke-kvoteregulerte arter som lysing, hyse og hvitting. Partrållaktiviteten har også medført at fangster av torsk tatt som bifangst har vært økende. I reguleringsåret 2016 har derfor fartøy med avgrenset nordsjøtrål- eller nordsjøtrållatelse vært begrenset til å ta maksimalt 50 tonn torsk som bifangst (se også sak 15/2016).

Ut over at det er fastsatt en totalkvote på hyse og hvitting, er fisket etter hyse, hvitting og lysing ikke kvoteregulert. Det finnes således ingen bestemmelser om kvoteutnyttelse som begrenser partrållaktiviteten. Det er heller ingen bestemmelser i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften) som er til hinder for, eller på annen måte setter rammer for partrålling etter disse artene i Nordsjøen.

I gjeldende forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak § 9 er det stilt krav om registrering mv. av fartøy som driver med partrålling. Fiskeridirektoratet mener at tilsvarende krav bør gjelde for alt partrållfiske etter bunnfisk med stormasket trål sør for 62°N, og at rammene for aktiviteten fastsettes i utøvelsesforskriften.

Det fremkom ingen kommentarer til dette under reguleringsmøtet. Forslaget opprettholdes.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Andreas Haugstvedt
rådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift

Kopi til:
Kjetil Gramstad